

HEPATİT B e ANTİJENİ

Kısaltma: HBeAg

Kullanım amacı: Hepatit B virüsü ile enfekte bir kişide, replikasyonun devam edip etmediğinin ve şahsın yakın çevresindekileri enfekte etme olasılığının belirlenmesine yardımcı olur.

Genel bilgiler:

- Hepatit B ile ilgili genel bilgiler için bk. ANTI HEPATİT B CORE ANTI-KORU IgM.
- Hepatit B e antijeni (HBeAg) testi, hepatit B virüs enfeksiyonunun durumunun değerlendirilmesine ve izlenmesine yardımcı bir test kullanılır. Enfeksiyonun erken evrelerinde, HBsAg'nin pozitif hale gelmesinden yaklaşık bir hafta kadar sonra ölçülebilir konsantrasyona ulaşır.

Test sonucunun yorumu:

- HBeAg pozitifliği, virüsün aktif olarak replikasyona uğradığını ve dolayısıyla bulaştırıcılık riskinin yüksek olduğunu gösterir. HBeAg'nin negatifleşip, Anti-HBe antikorlarının pozitif hale gelmesi yani serokonversiyonun gerçekleşmesi, bulaştırıcılık eğiliminin azaldığının bir göstergesi olarak kabul edilir. Akut enfeksiyon tablosunun seyri sırasında, HBeAg genellikle HBsAg'nin negatifleşmesinden yaklaşık 3 hafta kadar önce kaybolur.
- Gebe bir kadında HBeAg'nin pozitif olması, bebeğe vertikal geçiş olasılığının yüksek olduğunu düşündürür.
- HBV DNA ölçümünün mümkün olmadığı ve mutant HBV enfeksiyonu kavramının henüz mevcut olmadığı dönemlerde, replikasyonun tek göstergesi olarak HBeAg ölçüm sonucuna dayanılırdı. HBsAg sonucu pozitif, HBeAg sonucu negatif bulunan hastalar “nonreplicative” HBV enfeksiyonu olarak sınıflandırılır, karaciğer enzim aktivitelerinin de normal sınırlar içinde bulunması durumunda bu şahıslar asemptomatik veya sağlıklı taşıyıcılar olarak kabul edilirdi. HBeAg sonucunun negatif bulunmasına rağmen serum aminotransferaz enzim aktivitelerinin yüksek ve karaciğer histolojisinin kronik hepatit ile uyumlu bulunması durumunda ise hepatit D enfeksiyonunun, alkol ve ilaç gibi toksik maddelerin veya otoimmün reaksiyonların komplike ettiği bir kronik hepatit tablosu ile karşı karşıya olduğu düşünülürdü. 1989 yılında HBeAg sentezini önleyen mutasyonların bulunabileceğinin belirlenmiş olması, yalnızca

HBeAg sonucuna dayanılarak yapılan klinik değerlendirmenin yetersiz olduğunu göstermiştir. Bu sebeple klinik tablo hakkında daha iddialı değerlendirme yapılabilmesi için PCR tekniği ile HBV DNA analizinin yapılması gerekir.

- HBeAg ve Anti-HBe antikoruna ek olarak HBV DNA'nın da bakılması durumunda, replikasyonun ve dolayısıyla şahsın bulaştırıcılığının çok daha güvenilir bir şekilde değerlendirilmesi mümkün olur. Özellikle HBeAg ve Anti-HBe sonuçlarının klinik tablo ile uyumlu olmadığı düşünülürse, mutant HBV enfeksiyonu olasılığının değerlendirilmesi için HBV DNA kontrolü yapılmasına gerek görülür.

HBV-DNA	HBeAg	Anti-HBe	Yorum
+	+	-	Replikasyon mevcut
+	-	+	Replikasyon mevcut, mutant HBV (?)
+	-	-	Replikasyon mevcut, mutant HBV (?)
-	-	+	Replikasyon sona ermiş

HBeAg, Anti-HBe ve HBV-DNA sonuçlarına dayanılarak klinik tablonun değerlendirilmesi.

- HBeAg'nin negatifleşip, Anti-HBe'nin pozitif hale gelmesi genel olarak replikasyonun sona erdiğini, şahsın enfekte edici özelliğinin azaldığını düşündürse de, mutant HBV enfeksiyonu ile karşı karşıya olunmadığından ve vireminin sona ermiş olduğundan tam olarak emin olunabilmesi için PCR tekniği ile yapılan HBV DNA testi sonucunun da negatif hale geldiğinin görülmesi gerekir.

Numune: Serum (kırmızı veya sarı kapaklı tüp). Minimum 500 µL.

Çalışma yöntemi: ECLIA

Referans değer: Negatif